

kendskab til fremmede kulturer, religioner og deres historie i bredeste forstand, det er spørgsmålet om at give visse hobbyprægede aktiviteter til mennesker og visse bevægelsesmuligheder for folk, det er spørgsmålet om sang, musik osv., og det er et spørgsmål om almen viden.

Alle disse områder skal i hvert fald med, og så er der med garanti nogle ude omkring i fædrelandet, som bruger loven nu, der siger: Er vores aktivitet, er vores virksomhed ikke væsentlig, og hører den ikke med? Og til dem vil jeg skynde mig at sige, at det er kun, fordi jeg skulle gøre det lidt hurtigt og i farten. Jeg har ikke nogen, der er udelukket fra denne opremsning her.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Hr. Bruno Jerup spurgte, om jeg havde eksempler på, hvad der ikke medfører konkurrenceforvridning. Jeg kan helt henholde mig til det, som fru Eva Møller har sagt. Det er en underlig måde at angribe hele problemstillingen på, og det er den måde, også hr. Peder Sass angriber problemstillingen på. Det her handler ikke om at glide på noget dansegulv. Hvis der glides på noget dansegulv i øjeblikket, så er det en glidning i retning af mere og mere kommunalisering, mere og mere socialisme, mere og mere statsliggørelse.

Jeg sagde også i mit første indlæg, at det her konkurrencemæssige aspekt er bredere end som så. Det handler jo bl.a. også om, at oplysningsforbundene, som tidligere lavede indvandrerundervisning, som tidligere lavede prøveforberedende undervisning, i øjeblikket må konstatere, at en stor del af den undervisning flyttes væk fra de frivillige oplysningsforbund, som er kendetegnet ved fleksibilitet, som er kendetegnet ved at have et foreningsmæssigt afsæt, over i noget, der er kommunalt, stift, statsligt og offentligt.

Så hvis vi glider, så handler det for mig at se ikke om at glide ud i noget bestemt hjørne. Det handler om stille og roligt at flytte udviklingen den rigtige vej, og jeg synes, det er manglende respekt for almindelige menneskers forsøg på at skabe sig et levebrød, hvad enten det nu er som danseskolelærer eller noget andet, at tage det afsæt i debatten, som hr. Peder Sass har gjort. Jeg er glad for, at hr. Peter Duetoft nu har givet os medhold i og har bekræftet sine udtalelser til dagspressen om, at der er et problem, der skal løses. Det får mig selvfølgelig til at

spørge undervisningsministeren, om undervisningsministeren er parat til at gå ind her, eller om man skal tolke den udtalelse til Ritzaus Bureau, som blev læst op fra talerstolen for et øjeblik siden, som et udtryk for, at ministeren nu endegyldigt har givet op. For har ministeren endegyldigt givet op, ja, så kan det godt være, at der ikke er nogen stor regeringskrise, men der er i hvert fald et problem.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Det er til hr. Lars Løkke Rasmussen, som siger, at der her er tale om øget kommunalisering og statslig styring. Der må være læst forkert på teksten, eller også har du ikke læst, hvad folkeoplysningsloven . . .

Formanden:

Hr!

Peder Sass (S):

. . . Hr. Lars Løkke Rasmussen har ikke læst, hvad der egentlig står i selve loven. Det, der jo er det væsentlige i loven, og som man fremhæver gang på gang, er jo netop, at man støtter det private initiativ: Man støtter de private foreninger, som etablerer sig på normale generalforsamlingsmæssige vilkår, man støtter private initiativtagere, som tilbyder fritidsundervisning til voksne, børn, unge osv. Der er altså i realiteten tale om en offentlig støttelovgivning, som lægger op til, at det er de private initiativer og borgerne, der selv etablerer virksomhederne.

Jeg mener, det andet er en misforståelse, og når jeg kigger på de redegørelser, der er lavet, så viser det sig faktisk, at der ikke er den store forøgelse af de offentlige udgifter på dette område. Foreningerne har ofte selv gjort opmærksom på, at det ikke er dér, de får deres forøgede midler; dem får de faktisk via, at danskerne spiller mere.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Ja, nu kan vi se, hvordan fru Eva Møller og hr. Lars Løkke Rasmussen kaster sig ud i debatten, og så trækker de det hele i land igen i løbet af et øjeblik.

Den lange opremsning, som fru Eva Møller kom med, er jo på ingen måde et svar på det spørgsmål, jeg stillede – der var stort set samtlige områder, men jeg kunne i hvert fald ikke høre noget svar.